

Î N C H E I E R E

17 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Trifan Maria prin intermediul avocatului Kușnir Mariana,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Trifan Ghenadie împotriva Măriei Trifan cu privire la partajarea în natură a terenului aferent și obligarea construirii unei căi de acces,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017 prin care a fost menținută hotărârea Judecătoria Orhei din 05 noiembrie 2015, și împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017 prin care a fost respinsă cererea privind efectuarea expertizei,

c o n s t a t ă :

La data de 13 martie 2015 Trifan Ghenadie s-a adresat în instanță cu cerere de chemare în judecată împotriva Măriei Trifan cu privire la partajarea în natură a terenului aferent și obligarea construirii unei căi de acces.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în temeiul certificatului de moștenitor testamentar nr. x din 04 iunie 2012, a devenit proprietar asupra a 1/2 cotă-parte ideală din casa de locuit individuală lit. „01” cu suprafața la sol de 151.4 m.p., construcție accesorie lit. „02” cu suprafața la sol de 31.4 m.p., construcție accesorie lit. „03” cu suprafața la sol de 47.1 m.p., construcție accesorie lit. „04” cu suprafața la sol de 38.8 m.p., construcție accesorie lit. „05” cu suprafața la sol de 39.8 m.p., construcție accesorie lit. „06” cu suprafața la sol de 20.3 m.p. și 1/2 cotă-parte ideală din terenul pentru construcții cu suprafața de 0.168 ha, situate în raionul Orhei, satul X, înregistrat în Registrul bunurilor imobile cu numărul cadastral xxxxxxxxxxxx.

Menționează reclamantul că prin încheierea Judecătoria Orhei nr. 2-1802/11 din 30 noiembrie 2011 și încheierea Judecătoria Orhei nr. 2-1802/11 din 13 octombrie 2014, s-a dispus partajarea în natură a casei de locuit individuală lit. „01” cu suprafața la sol de 151.4 m.p., construcției accesorii lit. „02” cu suprafața la sol de 31.4 m.p., construcției accesorii lit. „03” cu suprafața la sol de 47.1 m.p., construcției accesorii lit. „04” cu suprafața la sol de 38.8 m.p., construcției accesorii lit. „05” cu suprafața la sol de 39.8 m.p. și a construcției accesorii lit. „06” cu

suprafața la sol de 20.3 m.p.

Invoca reclamantul că după determinarea cotelor-părți în natură în temeiul încheierilor nominalizate, i-au revenit următoarele suprafețe: odaia - 22,8 m.p., odaia - 19,2 m.p., odaie - (S nu e indicată), și anexele: construcții accesorii - 01, 02, 03, 04, 05, 06, iar pârâtei i-au revenit următoarele suprafețe: antreu - 4,3 m.p., cameră - 14,6 m.p., odaie - 7,5 m.p., odaie - 12,7 m.p. și odaia - 12,6 m.p.

Considera reclamantul că deoarece părțile litigante dețin în prezent câte $\frac{1}{2}$ cotă-parte ideală din teren, precum și fiecare câte o cotă-parte în natură din construcții, reclamantul intenționează să finalizeze procesul de separare a bunurilor sale, fapt ce urmează să fie realizat prin obligarea pârâtei să-și construiască o cale de acces separată, în partea sa din casa de locuit individuală lit. „01” și prin partajarea în natură a terenului cu suprafața de 0,168 ha, câte $\frac{1}{2}$ la fiecare, deoarece încercările reclamantului de a soluționa pe cale amiabilă litigiul existent s-au soldat cu eșec, astfel încât reclamantul se vede nevoit să adreseze cu prezenta cerere în instanța de judecată, pentru a fi partajat în natură și terenul aferent construcțiilor deja partajate.

Solicita reclamantul partajarea în natură a terenului cu numărul cadastral xxxxxxxxxx între Trifan Ghenadie și Trifan Măria și obligarea pârâtei să-și construiască o cale de acces separată în partea sa de casă.

Prin hotărârea Judecătoria Orhei din 05 septembrie 2015, acțiunea înaintată de Trifan Ghenadie împotriva Mariei Trifan cu privire la împărțirea în natură a terenului aferent, obligarea construirii unei căi de acces și încasarea cheltuielilor de judecată, a fost admisă și s-a dispus împărțirea în natură a terenului cu numărul cadastral xxxxxxxxxx, ce constituie proprietate pe cote părți a lui Trifan Ghenadie și Trifan Măria, după cum urmează:

- s-a determinat în proprietatea Măriei Trifan partea numărul 1 a parcelei de teren aferent cu numărul cadastral xxxxxxxxxx situat în satul X, raionul Orhei, cu suprafața de 1069,5 m.p., marcată de punctele 5-6-7-8-8a-15-16-17-18-19-20-21 - 22-23-5;

- s-a determinat în proprietatea lui Trifan Ghenadie partea numărul 2 a parcelei de teren aferent cu numărul cadastral xxxxxxxxxx situat în satul X, raionul Orhei, cu suprafața de 610,4 m.p., marcată de punctele 1-2-3-4-5-23-22-21 -20-19-18-17-16-15-8a-9-10-11-12-13-14-1;

- s-a obligat Trifan Maria să-și construiască o cale de acces separată, în partea din casa de locuit individuală lit. „01” amplasată pe terenul cu numărul cadastral xxxxxxxxxx din satul X, raionul Orhei, ce aparține acesteia, și anume, prin partea terenului pârâtei, prin poarta deja existentă, prin desființarea în încăperea nr.5 cu suprafața de 7,5 m.p. blocul de fereastră, lărgirea pe verticală a golului format și instalarea unui bloc de ușă;

- s-a încasat din contul Măriei Trifan în beneficiul lui Trifan Ghenadie cheltuielile de judecată în mărime de 287 lei (f.d.62, f.d.69-70).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017 s-a respins cererea avocatului Kușnir Mariana, în interesele apelantei Trifan Maria, cu privire la numirea expertizei tehnice referitor la partajarea terenului aferent construcției (f.d.172, f.d.173-175).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017, a fost respins apelul declarat de către Trifan Maria prin intermediul avocatului Kușnir Mariana și s-a menținut hotărârea Judecătoria Orhei din 05 septembrie 2015 (f.d.176, f.d.177-180).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 06 octombrie 2017, Trifan Maria prin intermediul avocatului Kușnir Mariana (mandatul nr.0884864, f.d.205) a declarat recurs, completat la 16 ianuarie 2018, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017 și a încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017 prin care a fost respinsă cererea cu privire la efectuarea expertizei, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât decizia instanței de apel cât și hotărârea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate, fiind emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, cu aprecierea eronată a probelor.

La 29 decembrie 2017 intimatul Trifan Ghenadie prin intermediul avocatului Burlaca Ștefan a prezentat referință pe marginea recursului depus, solicitând declararea acestuia inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost recepționată contra semnătură de către avocatul recurentului la data de 04 octombrie 2017 (f.d. 185), recursul declarat de către Trifan Maria prin intermediul avocatului Kușnir Mariana se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Trifan Maria prin intermediul avocatului Kușnir Mariana nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Trifan Maria prin intermediul avocatului Kușnir Mariana ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Trifan Maria prin intermediul avocatului Kușnir Mariana se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecători

Galina Stratulat

Ion Druță